

COC Nederland – januari 2007

Factsheet

‘Sociale acceptatie van homoseksualiteit in Nederland niet voltooid’

De tolerantie ten opzichte van homoseksualiteit is in het algemeen hoog. Dat blijkt zowel uit het SCP-rapport ‘Gewoon Doen’ (september 2006) als het onderzoek van Motivaction (juli 2005). Volgens Motivaction is die tolerantie sinds 1998 zelfs toegenomen.

Beide onderzoeken stellen daarbij wel vast dat bepaalde groepen – vooral, maar niet enkel allochtone groepen – lagere cijfers laten zien. En beide onderzoeken maken ook duidelijk dat het vooral om ‘politiek correcte’ tolerantie op afstand gaat. Zodra homoseksualiteit dichterbij komt (‘sociale acceptatie’) is een heel ander en vooral minder gunstig beeld te zien.

Het SCP noemt dat ‘moderne homonegativiteit’. Dat leidt bij homoseksuele mannen en lesbische vrouwen tot minderheidsstress met gezondheidsproblemen als gevolg en het voortduren van de ongelijkheid, maar dan in een meer subtiel en daarmee ongrijpbare vorm.

Vooraf in de eigen buurt, in het onderwijs, op de werkvloer en in de sport doet de SCP daarom de aanbeveling gericht beleid te ontwikkelen om ‘moderne homonegativiteit’ aan te pakken en de sociale acceptatie van homoseksualiteit te bevorderen. Dat laatste moet nadrukkelijk de centrale doelstelling van het homobeleid blijven.

MOTIVACTION 2005

Perceptie van homoseksualiteit:

- 3% van de bevolking geeft aan homoseksueel te zijn
- 3% van de bevolking geeft aan biseksueel te zijn
- 87% zegt heteroseksueel te zijn
- 79% vindt homoseksualiteit een normaal menselijk verschijnsel, 4% ziet het als een ziekte, 4% als een modeverschijnsel en 1% als een straf van God.

Onder Nieuwe Nederlanders staat de acceptatie van homoseksualiteit echter onder druk, vooral in de grote stad, waar veel Nieuwe Nederlanders wonen. Wanneer het dichtbij komt is

de acceptatie van homoseksualiteit bij Turkse en Marokkaanse Nederlanders beduidend minder dan bij de hele bevolking.:

- 43% van de Marokkaanse Nederlanders en 41% van de Turkse Nederlanders zou afwijzend staan tegenover de homoseksualiteit van een eigen kind;
- 14% van de Turkse Nederlanders en 7% van de Marokkaanse Nederlanders staat negatief tegenover een homoseksuele leerkracht voor het eigen kind;
- 14% van de Marokkaanse Nederlanders beschouwt homoseksualiteit als een ziekte. Bij de Turkse Nederlanders is dit 12%;
- 20% van de Marokkaanse Nederlanders ziet homoseksualiteit als een modeverschijnsel. Bij de Turkse Nederlanders is dit 8%.

Daar staat tegenover dat ook een meerderheid van de Turkse en Marokkaanse Nederlanders, hoewel aanzienlijk kleiner dan onder de autochtone bevolking, tolerant staat tegenover het 'homohuwelijk' en het opvoeden van kinderen door homoseksuele of lesbische ouders:

- 68% van de Marokkaanse Nederlanders en 52% van de Turkse Nederlanders denkt dat twee mannen of twee vrouwen prima in staat zijn om kinderen op te voeden;
- van de Turkse Nederlanders vindt 67% dat het homohuwelijk moet blijven bestaan. Bij Marokkaanse Nederlanders is dit 45%.

SCP – GEWOON DOEN 2006

Tolerantie op afstand

De SCP-onderzoekers komen nadrukkelijk tot de conclusie dat er vooral sprake is van tolerantie op afstand. Een negatieve houding ten opzichte van homoseksualiteit komt vaker voor bij jongeren, ouderen, mannen, lager opgeleiden, religieuzen en allochtone Nederlanders. De sociale acceptatie van homoseksualiteit is zeker niet voltooid en zal zelfs verslechteren als de overheid niet ingrijpt.

Dubbele moraal

Van homo's wordt meer terughoudend in het openbaar verwacht. Homoseksualiteit wordt primair gezien als iets dat tot het privéleven behoort en in het publieke domein niet openlijk geuit dient te worden.

- derde van de homoseksuele mannen en een kwart van de lesbische vrouwen is daarom nog altijd niet openlijk over de seksuele voorkeur op het werk;
- 42% vindt zoenende mannen in het openbaar aanstootgevend, terwijl dat maar 8% is als een man en een vrouw in het openbaar zoenen.

Het gevolg van deze dubbele moraal is dat homo's en lesbo's het publieke gedrag aan deze overheersende norm aanpassen om geen negatieve reacties op te roepen, waardoor zij onzichtbaar zijn in het publieke domein.

Minderheidsstress

Die houding t.o.v. homoseksualiteit leidt – volgens een recent gepubliceerd SCP-rapport 'De houding ten opzichte van homoseksualiteit' (december 2006) tot minderheidsstress. Die stress ervaren homoseksuele mannen en lesbische vrouwen door:

- negatieve gebeurtenissen of het daarop anticiperen;
- verschil tussen persoonlijke behoeften en de maatschappelijke structuren en normen die hier geen rekening mee houden.

Ook andere sociale minderheden hebben last van minderheidsstress, maar bij homoseksuelen zijn er twee complicerende factoren die hun positie kenmerkend anders maakt:

- andere sociale minderheden worden wel thuis gesteund, doordat de familie ook lid is van dezelfde minderheidsgroep – bij homoseksuelen is dit zelden het geval;
- andere sociale minderheden zijn vaak ook zichtbaarder in de samenleving, waardoor men elkaar eerder herkent, ontmoet en steun kan geven. Omdat homoseksuelen zichzelf veel gemakkelijker ‘onzichtbaar’ kunnen maken dan bijvoorbeeld etnische minderheden, staan homoseksuelen er veel vaker alleen voor.

Bij minderheidsstress spelen vier processen of stressoren een belangrijke rol:

- objectieve gebeurtenissen – uit verschillende internationale en Nederlandse onderzoeken blijkt dat homoseksuelen vaker met geweldsmisdrijven, scheldpartijen en discriminatie te maken krijgen dan heteroseksuelen. De gebeurtenissen kunnen jarenlang psychische problemen geven. Recent onderzoek (De Graaf e.a. 2006) toont aan dat discriminatie in het afgelopen jaar bij homomannen een risicofactor is voor zelfmoordpogingen;
- verwachtingen van discriminatie en afkeuring leiden tot voortdurende verhoogde alertheid om te voorkomen slachtoffer te worden. Vooral onder jeugdige homoseksuelen speelt de angst voor afwijzing door de eigen ouders en peergroep een grote rol. Opmerkingen en grappen over homoseksualiteit dragen bij aan deze stressfactor. Ze herinneren homoseksuelen er aan dat ze deel uitmaken van een ondergeschikte minderheid;
- verbergen van de seksuele voorkeur – dit heeft negatieve gevolgen voor het zelfbeeld en voor de psychische gezondheid. Bijv. omdat men geen aansluiting vindt bij andere homoseksuelen waar men steun en herkenning zou kunnen krijgen en ook positieve ervaringen met de eigen seksuele voorkeur kan opdoen. Dit speelt bij alle leeftijdsgroepen, maar vooral onder jongeren en leden van etnische en culturen minderheden waar homoseksualiteit nog een taboe is. ‘Voordeel’ is wel dat er minder stress is vanwege discriminatie enz. omdat men volstrekt onzichtbaar is...;
- geïnternaliseerde homonegativiteit = het zich eigen maken van de negatieve vooroordelen over homoseksualiteit. Uit onderzoek blijkt dat dit samenhangt met of leidt tot alcohol-, seksuele, relationele en psychische problemen.

Gevolgen van moderne homonegativiteit – die lijken op het eerste gezicht minder erg dan de traditionele afwijzing van homoseksualiteit, omdat het in de regel minder openlijk en/of gewelddadig zal zijn. Maar nader onderzoek naar vooral modern seksisme toont aan dat er ernstige negatieve consequenties kunnen zijn. Voor homoseksuelen zelf, maar ook maatschappelijk als het gaat om het voeren van beleid gericht juist op het bevorderen van de sociale acceptatie van homoseksualiteit.

Onderzoekers als Barreto en Ellemers noemen dit ‘de gevaren van politieke correctheid’: door de sociale druk om onbevooroordeeld te zijn, veranderen traditionele vormen van

discriminatie in moderne vormen, die vervolgens onopgemerkt blijven waardoor zij kunnen blijven bijdragen aan de ongelijkheid. Tal van onderzoekers stellen daarbij vast dat moderne homonegativiteit een meer graduele of chronische invloed heeft op homoseksuelen – de negatieve confrontaties zijn objectief gezien meestal niet al te ernstig, maar wel als ze steeds blijven voorkomen.

JONGEREN / ONDERWIJS

TELEAC-onderzoek 2006

Moet een leraar zijn homoseksualiteit verzwijgen?

JA zegt:

- 75% van de allochtone ouders;
- 33% autochtone ouders.

Nationale Jeugdraad 2006 – rapport 'Seksualiteit en tolerantie – homo-emancipatie op school'

Veilig klimaat op school voor homoseksuelen:

86% van de jongeren zegt dit belangrijk te vinden – ook een meerderheid van de islamitische jongeren (61%) vindt dat. Slechts 7% van deze jongeren zegt het niet belangrijk te vinden.

Docent open over homoseksualiteit:

76% vindt dat een docent daar open over moet kunnen zijn – onder de islamitische jongeren is een ruime meerderheid (60%) het daar mee eens, 15% vindt dat niet.

Er is draagvlak voor duidelijke regels om homodiscriminatie te voorkomen; zes op de tien jongeren staat hierachter. Ook islamitische jongeren staan niet geheel afwijzend tegenover dit voorstel; maar liefst 43% is voor duidelijke regels, terwijl slechts 11% er tegen is.

Voorlichting over homoseksualiteit krijgen de jongeren bij voorkeur via een persoonlijke benadering, bijvoorbeeld tijdens schoollessen door een deskundige of iemand die zelf homoseksueel is.

COC Haaglanden 2006 – uitgevoerd onder 14- tot 16-jarigen en docenten van zestien middelbare scholen in Den Haag, Rijswijk en Leidschendam-Voorburg.

– slechts 33% van de leerlingen op de middelbare school is tolerant tegenover homoseksuele medeleerlingen en docenten.

Stichting Outway 2006 – een onderzoek onder ruim vierduizend Brabantse scholieren.

57% van de scholieren geeft aan nooit over homoseksualiteit te praten op school. Hoewel de jongeren aangeven dat discriminatie op scholen wel meevalt, geven de scholieren wel aan dat ze niet openlijk voor hun geaardheid zouden durven uit te komen als ze homo- of biseksueel zouden zijn. Ongeveer 60% van de scholieren zegt dat er in hun omgeving niet of nauwelijks wordt gediscrimineerd en een iets grotere groep zegt zelfs dat homoseksualiteit geen probleem is op school', aldus de onderzoeker: 'Maar aan de andere kant zie je wel dat slechts 15% van de scholieren een homo- of biseksuele medescholier kent en tweederde van de scholieren zelfs niet zou uitkomen voor hun geaardheid als ze homoseksuele gevoelens zouden hebben; dit is een schrikbarende tegenstelling'.

Rotterdam Jeugdmonitor 2006

'Ik zou het vervelend vinden om les te krijgen van een leraar/lerares die homoseksueel is:

JA zegt:

- 29 procent van de Nederlandse jongens;
- 10 procent van de Nederlandse meisjes;
- 38 procent van de Surinaamse jongens;
- 17 procent van de Surinaamse meisjes;
- 50 procent van de Marokkaanse jongens;
- 29 procent van de Marokkaanse meisjes;
- 64 procent van de Turkse jongens;
- 42 procent van de Turkse meisjes;
- 41 procent van de overige jongens;
- 15 procent van de overige meisjes.

Uit de Jeugdmonitor blijkt:

- meisjes antwoorden toleranter dan jongens;
- brugklassers antwoorden intoleranter dan derdeklassers;
- hoe lager het schoolniveau hoe groter de intolerantie;
- er is in alle schooltypen een duidelijk etnisch verschil in de mate van tolerantie;
- Turkse jongens scoren nu intoleranter dan in 2003/2004 bij de vorige meeting.

Gemeente Zwolle – Jongerenonderzoek homo-emancipatie 2006

Uit de cijfers blijkt dat er toleranter met homoseksuele medeleerlingen wordt omgegaan als er op de school jongeren zijn die openlijk voor hun homoseksualiteit uitkomen. Bovendien is er dan minder sprake van buitensluiting, pesten, uitschelden en geweld.

OUDEREN

(Bronnen: VWS, Schorer (Vrolijke Herfst), Groenboek Belweek Roze Ouderen)

Aantal homoseksuele en lesbische ouderen 55+ : 100-200.000

Cijfers gebaseerd op:

- VWS - 2003 - max. 220.000
- Vrolijke Herfst - 2003 - 59.000 mannen + 36.000 vrouwen = 95.000
- Oud Roze - 1995 - 61.000 mannen + 79.000 vrouwen = 140.000

Verschillen homo's - hetero's

- homo's minder wijkgericht
- homo's minder gericht op familie en kinderen als levensdoel
- homo's wonen vaker alleen
- lesbische vrouwen hogere arbeidsparticipatie dan hetero-vrouwen
- homomannen vaker hiv/aids

Voornaamste knelpunten

- positie homo-ouderen nergens in beleid automatisch meegenomen
- wooninitiatieven:
 - o ingewikkelde regels
 - o ontbrekende animo bij homo-ouderen door onbekendheid
- zorgverleners: kennis ontbreekt – opleiding verzorgenden/verplegenden schiet te kort
- homo-onvriendelijk klimaat in verzorgingshuizen
- wijkgericht werken: geen belangstelling voor homo-ouderen
- buddy-projecten: werken niet altijd
- allochtone homoseksuelen zijn onzichtbaar & onbekend

Problemen homo-ouderen

- zorgafhankelijk – door klein netwerk
- vaak niet open over homoseksualiteit tegenover thuiszorg en wijkverpleging
- eigen homoseksualiteit ook niet altijd geaccepteerd
- veel eenzaamheid & depressiviteit
- homo's (55-64 jaar) – vaker WAO
- verlies partner
- onzichtbaarheid
- discriminatie

Belangrijk voor succesvol ouder worden (VWS)

- gezondheid – bij homo's geen lichamelijk verschil – wel grote psycho-sociale verschillen, vooral bij lesbische vrouwen: misbruik van alcohol en medicijnen
- inkomen – vooral probleem voor alleenstaande vrouwen
- sociale participatie

VEILIGHEID

'Geweld tegen homoseksuelen' – landelijk onderzoek van Programma Politie en Wetenschap, 16 maart 2006

Enquête onder homoseksuelen en lesbische vrouwen. Van de 3000 verzonden enquêtes, werden 776 beantwoord. Daarnaast werden bij vijftien mensen diepteinterviews afgenomen. Toename geweld tegen homoseksuelen?

Bijna driekwart van de ondervraagden meent dat het geweld de laatste jaren sterk (11%) of enigszins (60%) is toegenomen. Driekwart van de mensen baseert dit op berichten uit de media. 17% baseert het op eigen ervaringen. Om met zekerheid te kunnen zeggen of het geweld toeneemt, is een meerjarig onderzoek nodig.

Gevoel van onveiligheid

Een op de vijf homoseksuelen en lesbische vrouwen voelen zich soms (17%) of zelfs vaak (2%) onveilig als gevolg van hun homoseksualiteit. Vrouwen (23%) voelen zich vaker onveilig dan mannen (16%). Slechts eenderde van de ondervraagden voelt zich nooit onveilig vanwege de seksuele geaardheid. Mensen voelen zich het meest onveilig in grote steden. Vooral Amsterdam wordt genoemd als een stad waar de veiligheid achteruit is gegaan.

Onveiligheidsgevoelens komen het meeste voor bij het uitgaan. Veertig procent is zich de laatste jaren onveiliger gaan voelen vanwege de homoseksualiteit (4% is zich de laatste jaren juist veiliger gaan voelen). Eenderde heeft zijn of haar gedrag aangepast om incidenten te voorkomen. Zij mijden bepaalde locaties zoals buurten of uitgaansgelegenheden en lopen op bepaalde plaatsen niet meer hand in hand met hun partner. Zij gaan zich minder opvallend gedragen zodat andere mensen hen op straat niet herkennen als homo of lesbisch.

Uitgelachen, gepest, bedreiging en geweld

Meer dan de helft (55%) van de mensen is wel eens uitgelachen of uitgescholden vanwege zijn homoseksualiteit, en 17% wel eens gepest of getreiterd. Twaalf procent is ooit bedreigd met lichamelijk geweld, en ruim drie procent is vanwege zijn geaardheid mishandeld. Bij 79% van de incidenten is meer dan één dader betrokken, en bij driekwart zijn de daders mannen. Eenderde van de incidenten is gepleegd door daders die niet ouder zijn dan 17 jaar. Het gaat dan vooral om uitschelden en pesterijen. Bedreiging en mishandeling worden eerder gepleegd door oudere daders, tussen 18 en 30 jaar.

Allochtonen en autochtonen

Bijna de helft (47%) van de incidenten wordt gepleegd door daders met een autochtoon uiterlijk. De andere helft (40%) door daders met een buitenlands uiterlijk. Het gaat dan veelal om Marokkanen (52 %) of een gemengde groep van Marokkanen en Turken (29%). Pesterijen en treiterijen vinden vaker op het werk of op school plaats, en bijna altijd gaat het om (autochtone) Nederlandse daders. Bedreiging en mishandeling is gerelateerd aan het uitgaan. Bij de zwaardere incidenten zoals bedreiging en geweld zijn relatief vaak daders van allochtone afkomst betrokken.

Werk, school en woonomgeving

Bij ruim eenderde van de incidenten zijn de daders bekenden van het slachtoffer. Voor pesterijen ligt dit aandeel met ruim 83% veel hoger. Het betreft dan veelal collega's van het werk (51%). Ruim 40% van de incidenten vindt plaats in het centrum van de stad, een vijfde in de eigen buurt, tien procent op het werk, en zes procent op school. Ook hier zijn pesterijen vaak gerelateerd aan het werk, school en woonomgeving. De ernstiger incidenten vinden vaker in het centrum en bij uitgaansgelegenheden plaats, 's avonds en 's nachts.

Over het algemeen doet men weinig (9%) aangifte van dergelijke incidenten. Alleen wanneer er sprake is van mishandeling en geweld doet een kleine meerderheid (61%) aangifte.

Uit de diepte-interviews komt naar voren dat leerkrachten vaak te maken krijgen met pesterijen van leerlingen. Door de schoolleiding worden ze vaak niet gesteund wanneer zij te maken krijgen met agressieve leerlingen. Scholen vermijden vaak het onderwerp homoseksualiteit omdat zij bang zijn voor de reactie van leerlingen en hun ouders.

Aanbevelingen op basis van dit onderzoek

1. Verbetering in de politieregistratie van antihomoseksueel geweld
2. Bijscholing van de politie ten behoeve van een betere registratie
3. De politie moet de slachtoffers beter op de hoogte houden van de afwikkeling van het onderzoek
4. Verhogen aangiftebereidheid van slachtoffers van homogeweld
5. Verbetering in de registratie van antihomoseksueel geweld door de anti-discriminatiebureaus.
6. Opstarten van een monitor antihomoseksueel geweld
7. Onderzoek naar tolerantie ten aanzien van homoseksualiteit onder jongeren.

8. Onderzoek naar (potentiële) daders van anti-homogeweld
9. Scholen en bedrijven moeten een duidelijk beleid voeren op het gebied van homoseksualiteit.

Quickscan Gemeente Amsterdam/Twynstra Gudde – 13 februari 2006

Onderzoeksresultaten

- 40 procent van de geïnterviewden zegt dat er een toename is van fysiek geweld tegen homoseksuelen. De helft hiervan baseert dit op ‘horen zeggen’ en de media. De andere helft baseert dit op eigen ervaringen;
- de meerderheid zegt dat verbaal geweld is toegenomen. Met name het sissen en nafluiten wordt als bedreigend ervaren;
- iets meer dan een derde is slachtoffer geweest van geweld en met name verbaal geweld (sisen, uitschelden, nafietsen/lopen en intimidatie);
- 10% van de mannen is zelf slachtoffer geweest van fysiek geweld;
- een kwart voelt zich onveilig op bepaalde plekken vanwege zijn homoseksualiteit. Hierbij noemt een meerderheid eerder woonwijken (bv. Amsterdam West) dan het centrum als onveilige plekken. Van het centrum wordt vooral Reguliersdwarsstraat genoemd als een plek waar je risico loopt op verbaal geweld;
- iets minder dan de helft zegt zijn gedrag aan te passen. Veel mensen zeggen ‘ik ben blij dat je aan mij niet kunt zien dat ik homo ben’. Blijkbaar is de meerderheid van mening dat als mensen hen wel als homo zouden herkennen, ze meer kans zouden lopen om slachtoffer te worden van geweld;
- dit aanpassen van gedrag houdt in: niet hand in hand lopen, niet ‘te nuchterig’ over straat gaan (extravagante kleding), niet openlijk zoenen en vaker achterom kijken dan normaal;
- een vijfde mijdt bepaalde plekken/wijken (Amsterdam West, Bijlmer, Pijp, Oosterpark en de metro)
- naar schatting doet minder dan 10 procent aangifte van incidenten met fysiek geweld (o.a. omdat men niet bekend wil staan als homoseksueel).

RADAR – Meldpunt Discriminatie Rotterdam – april 2006

Belevingsonderzoek in opdracht van de gemeente Rotterdam onder 300 homoseksuelen en lesbische vrouwen in Rotterdam, door middel van een internetenquête. Uitkomsten:

- de helft van de Rotterdamse homoseksuelen en lesbische vrouwen loopt uit veiligheidsoverwegingen niet hand in hand over straat met hun partner;
- een op de drie ervaart minder tolerantie dan de voorafgaande jaren;
- meer dan een kwart werd het afgelopen jaar in de woonomgeving gediscrimineerd;
- een op de vier ondervraagden werd het afgelopen jaar gediscrimineerd op het werk;
- de vanzelfsprekendheid om voor de seksuele geaardheid uit te komen lijkt af te nemen.

Gaykrant 2005

Onderzoek waar 500 lezers van de Gaykrant aan meededen. 75% van de ondervraagden vond dat de tolerantie ten opzichte van homoseksualiteit in Nederland afneemt. Eén op de vijf homo's heeft in het betreffende jaar te maken gehad met verbale anti-homoseksuele uitingen.

ARBEID

Naar dit thema is nog maar weinig onderzoek gedaan – afgezien van onderzoek in specifieke sectoren, zoals het onderwijs, de politie en de krijgsmacht.

- homoseksualiteit kan een belemmering zijn om aangenomen te worden (ministerie van SZW).;
- 10 procent van de werkgevers vindt dat gepest worden het beste te voorkomen is door niet openlijk uit te komen voor homoseksualiteit (ministerie van SZW);
- als homoseksuelen problemen op hun werk krijgen vanwege hun seksuele voorkeur, dan wordt dit als snel door personeelwerkers gewijt aan het slachtoffer zelf – die zou niet weerbaar genoeg zijn of ook anderszins problemen hebben – dit voorkomt dat de organisatie zichzelf kritisch bekijkt en maatregelen neemt. Deze opstelling wordt door homoseksuele collega's zo begrepen, dat je beter niet met een melding of een probleem kunt komen, want uiteindelijk loop je het risico zelf de oorzaak van het probleem te zijn (ministerie SZW)
- 1 op de 7 personen heeft de afgelopen twee jaar op het werk of bij het zoeken naar werk iets gemerkt van negatieve reacties op homoseksualiteit (Abvakabo/ FNV);
- 30 procent van de werkgevers vindt dat vermoedens van homoseksualiteit met een sollicitant kunnen worden besproken (ministerie van SZW);
- homoseksuelen blijven per jaar bijna 30 procent meer thuis dan heteroseksuelen (Theo Sandfort, Universiteit van Utrecht).

Diversiteitsnetwerken – daarvan zijn er, in navolging van Amerika waar dit al langer voorkomt, nu een aantal opgericht bij multinationals als ING, TNT, IBM, ABN/AMRO. Deze netwerken stellen zich o.a. tot doel het roze plafond in het bedrijfsleven te slechten.

SPORT

(Bron: Het gaat om de sport – onderzoek door het Mulier Instituut in opdracht van VWS naar de sportdeelname van homo-mannen en lesbo's

Sportdeelname van homo's en hetero's vrijwel gelijk – maar homo's en lesbo's kiezen wel bewust voor andere sporttakken en organisatieverbanden:

Verschil homo- en hetero-mannen:

- verenigingsverband – hetero's meer: 20% versus 35%
- commercieel verband – homo's meer: 35% versus 15%
- teamsporten – hetero's meer: 28% versus 56%
- contactsporten – hetero's meer: 12% versus 21%
- sporten populair bij vrouwen – homo's meer: 13% versus 4%

Verschil lesbo- en hetero-vrouwen:

- verenigingsverband – ongeveer gelijk: 28 – 27%
- commercieel verband – lesbo's meer: 32 – 28%
- teamsporten – lesbo's meer: 37 – 30%

- contactsporten – hetero's meer: 10 – 15%
- sporten populair bij mannen – lesbo's meer: 57 – 40%

Discriminatie

- 15 procent homomannen en 6 procent bij lesbo's heeft daar ooit mee te maken gehad;
- 33 procent van de homo- en 10 procent lesbo-sporters houdt in de sport het liefst de seksuele voorkeur verborgen;
- 50 procent sportende homo's en 40% sportende lesbo's meldt dat vrijwel niemand bij de sportclub weet heeft van de seksuele voorkeur.

De onderzoekers concluderen dat sporten bij een roze clubs het resultaat is van 'drang en dwang' – ten dele maar ingegeven omdat sporten met gelijkgestemden leuker is, maar vooral ook doordat men zich door discriminatie niet thuis voelt in de reguliere sport.

Betrokkenheid – homo- en lesbo-sporters voelen zich minder betrokken bij hun sportclub – vervullen minder vaak vrijwilligersfuncties – doen minder vaak vriendschappen op – angst voor ontdekken seksuele voorkeur speelt daarbij een rol, maar ook het gevoel dat de heteroseksuele leden van de sportclub liever geen sociale omgang hebben met homoseksuele clubleden.

ETNISCHE KRING

JEUGDMONITOR ROTTERDAM

'Zouden homo's of lesbo's tot je vrienden mogen behoren?'

NEE – zegt:

- 88 procent van de Turkse jongens;
- 80 procent van de Marokkaanse jongens;
- 59 procent van de Antilliaanse jongens;
- 57 procent van de Kaapverdiaanse jongens;
- 54 procent van de Surinaamse jongens;
- 49 procent van de overige jongens;
- 48 procent van de Marokkaanse meiden;
- 43 procent van de Turkse meiden;
- 25 procent van de Nederlandse jongens;
- 22 procent van de Surinaamse meiden;
- 20 procent van de overige meiden;
- 19 procent van de Kaapverdiaanse meiden;
- 17 procent van de Antilliaanse meiden;
- 7 procent van de Nederlandse meiden.

SCP – GEWOON DOEN

Homonegativiteit:

- 51 procent – Turken
- 48 procent – Marokkanen

- 35 procent – Antillianen
- 21 procent – Surinamers
- 11 procent – Autochtone stedelingen

Afwijzen 'homohuwelijk':

- 22 procent van de allochtone Nederlanders
- 55 procent van de Turken
- 35 procent van de Marokkanen

Deze cijfers zijn in elke groep hoger bij:

- mensen waarvoor religie belangrijk is
- mannen
- laag opgeleiden
- ouderen
- eerste generatie immigranten

Vooraf Turken en Marokkanen homonegatief – geven meer dan andere groepen geen antwoorden op stellingen over homoseksualiteit – en de kenmerken van deze groep (religie belangrijk, leeftijd, man) duiden er op dat dit met homonegatieve houding te maken heeft – dat betekent dat de cijfers ws. nog hoger zijn dan uit de onderzoeken